
Meddelandeblad

Mottagare: Handläggare med ansvar för avgifter inom äldre- och funktionshinderomsorg

Nr 6/2018
December 2018

Uppgifter för beräkning av avgifter inom äldre- och funktionshinderomsorgen år 2019

Flera av de belopp som används för att beräkna avgifter inom äldre- och funktionshinderomsorgen är enligt socialtjänstlagen (2001:453), SoL, knutna till prisbasbeloppet. I detta meddelandeblad redovisar Socialstyrelsen några av de belopp som kan användas för att beräkna de avgifter som är knutna till prisbasbeloppet.

Prisbasbeloppet 2019

För år 2019 är prisbasbeloppet 46 500 kronor

Högekostnadsskyddet enligt 8 kap. 5 § SoL

Avgiften för hemtjänst, dagverksamhet samt kommunal hälso- och sjukvård och förbrukningsartiklar får per månad uppgå till högst en tolfedel av 0,5392 gånger prisbasbeloppet.

För år 2019 motsvarar det 2 089,40 kr per månad.

Avgiften för bostad i särskilt boende, som inte omfattas av hyreslagen, får per månad uppgå till högst en tolfedel av 0,5539 gånger prisbasbeloppet.

För år 2019 motsvarar det 2 146,36 kr per månad.

Minimibeloppet enligt 8 kap. 7 § SoL

Det minimibelopp som gäller för ensamstående ska, om inte annat följer av 8 kap. 8 § SoL, alltid utgöra per månad, lägst en tolfedel av 1,3546 gånger prisbasbeloppet. **För år 2019 motsvarar det 5 249,08 kronor per månad.**

Minimibeloppet för var och en av sammanlevande makar och sambor ska utgöra lägst en tolfedel av 1,1446 gånger prisbasbeloppet. **För år 2019 motsvarar det 4 435,32 kr per månad.**

Yngre personer med funktionsnedsättning har i vissa fall särskilda kostnader för bosättning och familjebildning. Enligt förarbetena till socialtjänstlagens avgiftsbestämmelser bör levnadsomkostnader för yngre personer med funktionsnedsättning, efter en individuell prövning, beräknas till en nivå som överstiger minimibeloppet med upp till 10 % (proposition 2000/01:149 Avgifter inom äldre och handikappomsorg s. 41).

Individuell prövning av minimibeloppet

Enligt 8 kap. 8 § första stycket SoL ska en kommun höja minimibeloppet i skäligen omfattning om den enskilde på grund av särskilda omständigheter varaktigt har behov av ett inte oväsentligt högre belopp än det som anges i 8 kap. 7 § SoL. Eftersom en person kan ha faktiska kostnader som överstiger minimibeloppet enligt 8 kap. 7 § SoL så kan ett höjt minimibelopp fastställas efter en individuell prövning. Kostnader som kan beaktas är t.ex. fördyrade kostnader för resor, för viss typ av kost eller på grund av funktionshinder. Kommunen bör godta den faktiska merkostnaden om den inte är oskäligt hög (prop. 2000/01:149 s. 59).

Kommunen får även i vissa fall minska minimibeloppet enligt 8 kap. 8 § andra stycket SoL. Om kostnadsposten som föranleder minskningen ingår i Konsumentverkets beräkningar för hushållsbudget så bör minskningen baseras på deras beräkningar. Det beror på att även den schablonmässiga delen av minimibeloppet i huvudsak grundas på Konsumentverkets beräkningar (prop. 2000/01:149 s. 40–41).

Från och med den 1 januari 2019 ska minimibeloppet inte längre täcka kostnader för radio- och tv-avgift. Ändringen följer av att nuvarande radio- och tv-avgift avskaffas och ersätts med en avgift som är baserad på inkomst. Eftersom kostnadsposten fr.o.m. den 1 januari inte längre finns med i 8 kap. 7 § tredje stycket SoL kan inte kommunen längre minska minimibeloppet med motsvarande kostnadspost.

Konsumentverkets referensvärden för levnadskostnader

Konsumentverket gör årliga beräkningar av referensvärden för levnadskostnader. Levnadskostnaderna omfattar varor och tjänster som ett hushåll vanligen behöver för att klara vardagens behov. Dessa beräkningar bör ligga till grund för vissa av de kostnadsposter som minimibeloppet ska täcka. I detta meddelandeblad redovisar vi Konsumentverkets beräkningar för år 2019. (*Konsumentverkets referensvärden för levnadskostnader per månad – Prognos för år 2019, se tabell*).

På Konsumentverkets hemsida finns mer information om beräkningarna och de olika utgiftsposterna, läs mer här <https://www.konsumentverket.se/aktuella-konsumentproblem/privatekonomi/kostnadsberakningar>. Här finns framräknade belopp för 2019: <https://publikationer.konsumentverket.se/privatekonomi/koll-pa-pengarna>.

Konsumentverkets referensvärden för levnadskostnader per månad

År: 2019

Livsmedelskostnader	6-11 mån	1 år	2-5 år	6-9 år	10-13 år	14-17 år	18-30 år	31-60 år	61-74 år	75+ år
All mat lagas hemma	840	850	1 120	1 580	1 990	2 390	2 620	2 470	2 220	1 970
... förutom lunch på vardagar	630	640	860	1 200	1 510	1 820	2 000	1 880	1 690	1 510

Individuella kostnader	0 år	1-3 år	4-6 år	7-10 år	11-14 år	15-17 år	18-25 år	26-49 år	50-64 år	65+ år
Kläder och skor	360	470	710	720	720	700	680	660	660	650
Fritid och lek	100	270	450	690	730	760	710	690	680	580
Mobiltelefon	0	0	0	170	200	280	370	280	260	170
Personlig hygien	500	640	140	170	250	370	490	490	480	480
Barn- och ungdomsförsäkring	150	150	150	160	170	180	0	0	0	0
Summa individuella kostnader	1 110	1 530	1 450	1 910	2 070	2 290	2 250	2 120	2 080	1 880

Hushållsgemensamma kostnader	1 pers	2 pers	3 pers	4 pers	5 pers	6 pers	7 pers
Förbrukningsvaror	120	150	230	270	330	390	440
Hemutrustning	610	700	870	960	1 060	1 180	1 270
Medier	1 150	1 200	1 210	1 210	1 220	1 330	1 380
Hemförsäkring (storstad)	160	180	200	230	250	250	260
Hemförsäkring (mellanstor stad)	100	110	130	140	140	150	150
Hemförsäkring (mindre tätort)	100	100	110	120	130	140	140
Summa (storstad)	2 040	2 230	2 510	2 670	2 860	3 150	3 350
Summa (mellanstor stad)	1 980	2 160	2 440	2 580	2 750	3 050	3 240
Summa (mindre tätort)	1 980	2 150	2 420	2 560	2 740	3 040	3 230

Merkostnad för mat vid fastställande av förbehållsbelopp

De schabloniserade kostnaderna för kost som ingår i minimibeloppet är framräknade för personer som är 61 år och äldre (prop. 2000/01:149 s. 39). Eftersom personer som är under 61 år normalt konsumerar mer livsmedel och därmed också har en högre kostnad för livsmedel ska kommunerna ta hänsyn till denna merkostnad. Det innebär även att yngre personer med funktionsnedsättning bör få ett högre belopp för livsmedelskostnaden än äldre personer. Vägledande för beräkningen av denna kostnad bör vara Konsumentverkets beräkning av livsmedelskostnader för olika åldersgrupper (prop. 2000/01:149 s. 41).

På samma sätt som för yngre personer med funktionsnedsättning bör kommunen höja minimibeloppet för personer som är 61 år och äldre om de har

varaktiga merkostnader för livsmedel. Det innebär att det i vissa fall kan finnas anledning att höja minimibeloppet på grund av en merkostnad för mat även för personer som lagar sin mat själva och inte enbart för dem som betalar mat från hemtjänsten. Minimibeloppet beräknas huvudsakligen med ledning av uppgifter från Konsumentverkets hushållsbudget, som gäller hushållskostnader för personer som är 61 år och äldre.

Minimibeloppet kan behöva höjas om den enskilde har merkostnader för livsmedel, t.ex. på grund av att denne köper viss kost via hemtjänsten i ordnärt eller i särskilt boende eller dagverksamheten (prop. 2000/01:149 s. 59). Om kost ingår i avgiften har kommunen rätt att minska den enskildes minimibelopp (prop. 2000/01:149 s. 41).

Konsumentverket har för år 2019 beräknat att den individuella kostnaden för livsmedel uppgår till schablonbeloppet 2 220 kronor per månad för personer i åldern 61–74 år. För personer 75 år och äldre anges beloppet till 1 970 kronor per månad, se tabell s. 3.

Denna information (art nr 2018-12-56) kan laddas ner och beställas från Socialstyrelsens webbplats: www.socialstyrelsen.se/publikationer. Den kan även beställas från Socialstyrelsens publikationsservice, e-post publikationsservice@socialstyrelsen.se eller fax 035-19 75 29.

Publicerad: www.socialstyrelsen.se, 2018